

ቶህጊህ ቶህጊህ ነፃ ህጋዊ ህጻን

ՎԻԼՀԷԼՄ ԿԱՅՄՐ ՅՄԱԶԱՍ-ԼՈՌԷՆ

Յիշարին Սթալապուրկի թղթա-
կիցն հետեւեալը կը հռապրէ .
«Պարտաւորիչ անցագրի ձեւակեր-
պութիւնը չափոի ջնջուին, և Կայսրը
կընայ բերկրել ւահելի յուսաբեկու-

Հետևեալ հատուածները կը քաղենք Մէճէ առ Թաւ ուղղեալ Թղթակցութենէ մը .

«Անցազրաց գործն հաշտութիւն կրնար յառաջ բերել : Ալլահ-Նոռնեցի ժողովուրդք անշուշտ երախ-

(*) . Սթրազպուրկ Ալլասի մայրաքաղաքն է , Մէճ՝ Լոռէնի , Լոռէն Ալլասէն աւելի Քրանսական իը համարուի :

Հեռագիր մը կը ծանուցանէ թէ
Կարլեր այս խօսքերն ծափերու և կեց-
ցէներու խաղուցիչ աղմուկով մը ող-
ջունուած են։ Ահա՛ ժամանակաց նշան
ըն

գերազանցութիւն տուաւ Պերկինի,
 Բօրէն անտի վիեննա չգտաւ առաջ-
 ւաճառ հարստութիւնը:

«Բայց Շահը պիտի դիտէ որ 1873էն
 ի վեր ինչպէս ինքն իր փողով

Ե Գ Ի Պ Տ Ո Ս

Գահիրէէ կը հեռագրէ Թաշկէն

Թղթակիցը .

Այդ միջոցին Պ. Լևոնտէ կ'ըսէր իր կնո՛ր.
— Զարմանալի՛ բան: Որովո՞ղ գիշեր
բարձր չտաս մեզ, մեկնեմք ըրտա՛ն չէ և
չնկո՞ղ փայտիկն ի՞ վեր ի գուշո՞ր կը փնտր-
ուեմ գիշե՛ր. արդեօք զէ՛նք պահեց:

Եւ կը կոչէր.
— Իբո՞րի՛ղ:

Ոչ որ կը պատասխանէր:
Յանկարծ հաե՛հ աղբորո՞ղ լսուեցաւ, և
Լընտէ՛կ վազեց չէ կալի ձայնի կողմն և
ապա՛զը մնաց տանիւնը՝ իր ոտից առկեւ
կոշիկն իր բարեկամին, որ պատին անդէ՛կ
կողմէն ներս նետուած էր հաւժուս ձեռ-
ներէ:

Արմանէն էր որ այս գէշ խառը կ'ընէր
կեղծ դերովորդն. երբ ա մէկ խառը նորա
կողորձէր զրա՛ն էր պարտւո՞ղ, երիտա-
մարդէն հասկեմած էր թէ՛ Քրիշտի՞ն այս-
զանքներուն պատճառաւ մարդ պիտի դար-
հու և գործընդ պիտի խառնա՛նէն: Պէտք
էր ընկնել, Արման խորհեցաւ. թէ՛ լաւա-
գոյնն էր Քրիշտի՛ն, եւս զրեւ Լընտէ՛կ քով.
— Սիրելի՛ս, ըստ զի քրիշտեանը զիւս,
գուշո՞ր հանեմ րտա՛կ գէշո՞ղ. անիրա՛նք թիւն

—Բրդիլը ո՞նց մեկ բառ, ե՞րբէ ո՞չ ամէն բան երեւան կը Հանեմը։ Լո՛ւս կեցիք, սիրելիս։

—Լուսե՛ր՝Ի՛ն կամ մերձ, գոչեց ուրիշ ձայն եւ ծաղրաբան իրարմը։

Եւ յետոյ . . . յետոյ ոչինչ։ Քայլափոխի խախններ որք կը Հեռանային։

—Է՛հ, անցածը դարձածը պիտի պատմե՛ն, բաւ։ Լընտէլ։

Իրովի գգաւ թէ՛ անհնար էր ճշմարտութիւնն ըսել. ստուտ էր չինեց։

—Սիրելիս, բաւ, այս իրիկուն շատ լաւագործի՛ն կար տուէր եւ երբ ուզեցի. . . այն տոյգը երթալ, հուսար ճոց ճոց։

—Լուսէ՛ զուրք ետար։

—Այո . . . աղաւթովմ վրայ . . . խորհըրդածնիւ՛։ վրայ է՛ի, երբ արիխայնը որսու չեմ հանշար, այս ահաւոր խաղը խաղաղցին ինձ։

—Քանի որ մեկ տեղը բան մը չէ եղած, թող տուր որ խնդրեմ։

Եւ նուստանացեալն Համար իր բարեկամը որուն ոխ պահած էր, յարեց։

—Կարծիք թէ՛ զեղիք քու խորհրդաւ ծուկեանեցդ մէջ՝ անտուգած շլլալու։

—Այ՛ն, տէր Աստուած, գոչեց, ի՛նչ վայ, Պ. Իրալի, խօսեցէ՛ք։

—Սրբերկա, ըսաւ ԼընդէԼ, այս խնեզդ ապառ (ի՛նչպէս ըսեմ), դուրս ելած էր, զապահայտաբար իմանալով զայն վրայ, արիւնքներ քեր պարտադիւն վրայէն ներս նետեր են ձգեցին, խղճալի վիճակի մէջ է։

Եւ աւ. Իրալիլը.

—Նա, սիրելիս, սենեակիս բանալիին է. դնա փոխուէ։

—Սրբերկա, ի՛նչ կ'ըսես, սենեկի՛դ մէջ, Պ. Իրալի, ամէն իսն պիտի պատահէ, ի՛նչէ՛ր է, մարդ չտեսնար, տուե՛ր մօտ է։ Թող երբէք այ տուե՛ր փոխուէ։

—Շատ խառն եմ իրեն նմար, սիրո՛ւնս, ըսաւ. թողցնա՛մք արեւի Պ. ԼընդէԼը։

—Իրեն արժանի պատիժը դուած է, պատասխանեց տիկին ԼընդէԼ, անողորմ անասորքս՝ նման այն անկէ յանդապարտ Կլանանց որք միշտ կը շանան իրենց մեղքերը ծածկելու, ուրիշներուն մեղքերը վերաճածով, եթէ պարուն Իրալիլը գի՛րէն աւարտէ ինչ շնորհի՛ր, այս փորձածքը չպիտի վնասէր զիւրուն. անշուշտ սիրա՛սարներ կը արտեսէ՛ր զբացուցն դաւտին վրայ. պարու-

որ կրտսեր ճշմարտությունը երեւան հա-
նել այդ ամուսնին առջեւ զոր կը խարսը։
— Եւ կ'երթնա՞, ըստ ողորդական
հայեցողի։ Բայց չպիտէ մոռնաւ որ այս իրի-
շուն բարեխոմանք այնպէս վարդաւանք ինձ
հետ որպէս անարդէ չլուստաւանք որ հետ
եւ եմ ճիշտաւ, թէրողից Պ. Լընոէլ պէ՛հ
մը չիփոխեալ իր յանդիմանութենէն, պատ-
շաւան մփշտուր կ'օգտը վառել իր իրա-
ւոր բարեխոմանք ետեւէն եւ եմ փոքիշ զնա։
— Թող զինքն, ըստ տիկին Լընոէլ,
Չարքեթ։
— Իրաւունք ունիս, միմապ Լընոէլ,
նախկին բարեխոմանք։ Եթէ մեզի հետ ա-
ւելորդ, բան մը չընէ կորսնցորդ։
Եւ այս խօսքին վրայ, Պ. Լընոէլ առա-
ւելորակցք իր փող տուն դառնաւ, Այն իրի-
շունն արտաստալով, կ'երթայ սիրտից քառու
փրկը կենը. յանձնարար Կարմանին էր որ բո-
ւաւաւալառեալ իր այդ պատշաճեալ սիրտը, ի
հաշիւ տողի իր, կենեակալով կ'ազնանան, ի
Պ. Լընոէլից էր կենեակալը։
Յարկուր առաւաւ Լէնն եւ Թէնոտոր
հեղեղայ էին ետևել զկայանքնուն որոշած
Ժամանակութեան։

կաթոժիկեան դաստառն մը որ գիւրջապա-
նէր իր մէկ քնակաւորն մասնագործիեան
վէճ։ Կուռլո վայրէն վրայ ինքզինքը բռնե-
ր ու դասեր կ'աւանդար Համբարեանուն, որը
տառայն զինաստոր իրեն զրմառուն, մը-
նամարտ մը ընդունելիւտ ապուշութիւնն
ունեցան էր։ Իրան է թէ Արման բորոր-
դին սնկղոյ չէր զիւնաւորն։ Սրով
լուտամ էր յաճախ արշտատանոցներու մայր,
մըն է թէ տառայն կարգ կանոնի, բայց
կընթալէր ընտանեաց էր երկաթիկն հետ։
Ինչպէս որ, երեք մանամարտ ունեցած էր .
մեծամարտի սովորութիւնն ունեւնալու,
Համար բան մըն է այս։

Ժաղկոյ իր ապակեանին ճով գտաւ
ժաղկոյ և արտէին զօրութիւն. յետոյ Հա-
ման մը որ ինքնին միայն մեծ առանելու-
թիւն մըն էր։ Վերջապէս և Արման օժտ-
ւալ էր անհասարակ զիւրթիքեցիկեմայր
ւ ճարակութեամբ և, իրր իմպազիւր շատ
լերելով, վարժ մեւը մը ունէր։ Ժաղկոյ
որ ապակեանին երկու տուն տուաւ, մէկ
վէճ էր Ժամուան. երկրորդին Արման ըլաւ
մասն .

(Շրջանափոխ)

